

Fernando Giner, Ninot d'Or

El portaveu autonòmic valencià de Ciutadans i líder del grup municipal del cap i casal, Fernando Giner, aspira a convertir el partit en la Unió Valenciana 2.0, però el posicionament regionalista desagrada a bastants companys. I a ell, el veuen naïf i massa conservador.

Reportatge de Víctor Maceda

La fallera major de València, la fallera major infantil i Fernando Giner han estat els guardonats amb el Ninot d'Or d'enguany, la distinció màxima que atorga el Gremi d'Artistes Fallers i que li van concedir per unanimitat. El pla de revitalització de la Ciutat de l'Artista Faller que ha impulsat des de l'oposició va posar-li en safata aquest guardó.

Es tracta de la iniciativa més seriosa duta a terme per Giner des que, fa vora un any, va estrenar-se com a portaveu de Ciutadans a l'Ajuntament. Un grup novell però nombrós, de sis regidors, que sumats als 10 del PP van quedar-se a només un de mantenir Rita Barberà com a alcaldessa. *In extremis*, els populars fins i tot van proposar a Ciutadans i el PSOE un tripartit comandat per Giner, però els

socialistes van mantenir la paraula donada a Compromís i València En Comú per tal de bastir un govern municipal progressista amb Joan Ribó al capdavant.

Qui és ell?

Qui és aquest home que va poder arribar a ser alcalde de València i que ara, a més, s'ha convertit en el portaveu autonòmic de Ciutadans i en un dels 24 membres de la direcció estatal del partit?

Malgrat haver treballat com a consultor d'empreses i professor de màrqueting estratègic, amb un vessant solidari que ha abocat a l'Associació Valenciana de Caritat, Fernando Giner és, per damunt de tot, un apassionat de les Falles, un seguidor impenitent del València CF i un gran devot de la Mare de Déu dels Desemparats. Un valencià de tall clàssic, que no ha tingut inconvenient a reconèixer que fins sempre votava Rita Barberà.

D'origens benestants, va gestionar la participació familiar a les empreses làcties El Prado i Cervera, venudes al capital francès l'any 1999. També ha operat en sectors tan diversos com la venda d'automòbils, la distribució de begudes o la comercialització de fruita. Un emprenedor de tota la vida que va sentir el crit de la política quan Ciutadans s'expandia i buscava una cara amable a València.

El cantant Francisco va mostrar-se obert a posar-hi la seua i, de fet, va ser a la primera fila de convidats de l'acte de presentació de la plataforma Moviment Ciutadà que va celebrar-se al Palau de Congressos de València el 14 de desembre del 2013. Amb tot, els dirigents de la formació mai no van tenir-lo en compte com una opció vàlida, i encara avui deuen estar-hi feliços, perquè l'alcoià insulta un dia rere un altre Mónica Oltra, Joan Ribó i Compromís en general. A la vice-presidenta de la Generalitat li ha dit "escòria", i a l'alcalde, "pocavergonya".

Ciutadans sí que va explorar la via musical, però en un sentit més amable. Fonts consultades per EL TEMPS afirmen que Sole Giménez, ex-vocalista del grup Presuntos Implicados, va rebre →

→ l'ofertament de ser ella la candidata, però va declinar-lo de seguida. Forma part del Consell Valencià de Cultura en representació del PSPV-PSOE i no va contemplar aquesta possibilitat.

N'hi hagué que van posar sobre la taula el nom de Cristina Seguí, l'ex-líder valenciana de Vox, però el seu perfil radical, de dreta extrema, no era gaire recomanable. Era com situar algú dels Yomus –el grup ultra del València CF, ja desaparegut– a dins de les institucions.

Fou Juan Córdoba –ex-regidor del PP a Godella (Horta) que s'havia postulat sense èxit com a possible cap de llista i que formava part del nucli impulsor de Ciutadans– qui va captar Giner. En concret, va contactar-lo perquè s'enrolara a l'equip econòmic. A continuació va demanar l'alta com a militant

L'experiència en empenedoria, el caràcter calmat i el perfil moderat encaixava en el patró ideològic de Ciutadans, i la tasca a Casa Caritat en els moments més difícils de la crisi li havia aportat una certa popularitat en determinats cercles. També era columnista habitual del diari *Las Provincias*, amb la secció "Vivir cada jueves", en què sobretot abordava temes lligats a l'economia. Era l'alcaldeable menys dolent que hi havia a l'abast.

"És un candidat que està molt ben format, mai no ens deixarà malament en un debat, i està compromès amb la seua ciutat, però va beneficiar-se de la urgència que teníem per trobar un candidat", explica una font de Ciutadans que demana de romandre a l'anonimat. "No suscita l'adhesió unànime del partit, ni de bon tros", rebla.

En efecte, no hi havia cap alternativa solvent. I Giner, en comprovar que no tindria rival a les primàries, va llançar-se a la recerca dels avals necessaris. En va tenir prou de presentar-ne 278. Allò va ser arribar i moldre, i de poc no acaba a l'alcaldia, gràcies a la carambola a tres bandes.

Poder gairebé absolut

La situació del PP després de la imputació de nou dels 10 regidors per neteja de capital en el *cas Taula*, que els ha deixat al llindar de l'expulsió, podria fer pensar que Ciutadans lidera l'oposició al govern municipal, però en realitat és un grup sense trajectòria política prèvia –tot i que hi ha Amparo Picó, ex-dirigent d'Unió Valenciana– en què el portaveu

concentra la seua activitat a fer-se visible en tot d'actes públics.

No obstant això, la direcció estatal de Ciutadans –basant-se en el criteri de Fran Hervías, el secretari d'organització– l'ha designat portaveu autonòmic. És la persona que ha de posicionar-se sobre els temes orgànics –i polítics, en aquest cas coordinadament amb el grup de les Corts– i que, a més, marca l'estratègia que cal seguir.

Conferenciant habitual de la secessionista Reial Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV), Fernando Giner ha pres un camí que evoca el que va seguir al seu dia Unió Valenciana de Vicente González Lizondo, i esporàdicament, la mateixa Rita Barberà: el de la negació de qualsevol lligam cultural amb Catalunya. Això sí, sempre en castellà.

"És dèspota, egocèntric i un punt misogin", comenta, tal com raja, una altra persona del partit de Rivera que no el veu com el referent idoni de Ciutadans. La gota que ha fet vessar la paciència de molts és la concentració "en defensa de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia" que va organitzar el propassat 27 d'abril –quatre dies després de la Festa de la Cultura que havia tingut lloc a la plaça de bous i de la manifestació convocada per Acció Cultural del País Valencià– a la plaça de Manises, al davant mateix del Palau de la Generalitat.

"Va ser un acte més propi d'una formació residual com Som Valencians que no de Ciutadans", continua aquesta font, "tant per l'objecte de la convocatòria com pel nombre de participants" que

va haver-hi. "Un fracàs sense pal·liatius", admet sense contemplacions.

"Sort que van venir un parell d'autobusos de Castelló i d'Alacant, perquè si no, la imatge hauria sigut absolutament lamentable", comenta un altre membre del partit. Giner va calcular l'assistència en 300 persones, però amb prou feines n'hi havien 200, restant la premsa congregada. Ni tan sols la totalitat dels 13 diputats de les Corts van fer acte de presència, atès que a l'hora fixada, les 19.30, el ple encara no havia conclòs.

La defensa de l'Estatut valencià va comptar amb el suport explícit –físic– dels portaveus de Ciutadans als parlaments català (Inés Arrimadas), balear

SOLE GIMÉNEZ, L'EX-VOCALISTA DE PRESUNTOS IMPLICADOS, VA REBRE L'OFERIMENT DE SER ELLA LA CANDIDATA, PERÒ VA DECLINAR-LO

SEMPRE AMB AMERICANA. Fernando Giner només es trau l'americana quan hi ha festa grossa. Al costat, durant la concentració del 27 d'abril a la plaça de Manises de València, i en un acte de campanya pel centre de la ciutat. A sota, tres estampes falleres: amb el ninot indultat d'Almirall Cadarso-Comte d'Altea, la seua comissió, a punt d'anar a l'ofrena i desfilant als moros i cristians.

(Xavier Pericay), aragonès (Susana Gaspar), i és clar, valencià (Alexis Marí). Ciutadans defensa de manera tan aferrissada l'Estatut vigent que es nega a incloure-hi una disposició addicional que blinde les inversions de l'Estat, tal com tenen uns altres estatuts. Fins i tot el PPCV hi està d'acord i fa pinya amb els socialistes, Compromís i Podem, a la recerca d'aquest objectiu.

L'organització de la concentració va partir de la direcció local de València. Molts no van entedre'n la causa, per bé que la línia opositora a les Corts sí que incideix molt en l'aspecte identitari: Carolina Punset, l'anterior síndica, es va fer famosa després de criticar obertament la

immersió lingüística, i Alexis Marí, que l'ha substituïda després de la seua marxa al Parlament europeu, li ha expressat a Ximo Puig, des de la trona de l'hemicicle, la seua preocupació pel viratge nacionalista que, segons diu, ha emprès la Generalitat des que hi cogoverna Compromís. El 17 d'abril va exhibir un mapa d'Espanya i va reclamar que el conseller Vicent Marzà o el diputat Josep Nadal li indicaren on eren els Països Catalans. El cap del Consell va acusar-lo, visiblement molest, de patir "paranoies" i d'haver dit una "fotesa monumental".

Al capdavant, aquesta és la línia opositora –essencialista i previsible– que li agrada a Giner, en contraposició a les

fotografies amb Antonio Montiel –el síndic de Podem– que tant li agradaven a Punset. En moltes qüestions, ella sintonitzava molt més amb les formacions d'esquerra que no amb el PPCV.

"Fernando Giner es mou en Ciutadans com Suïssa sempre s'ha mogut a Europa", destaca una de les persones consultades per EL TEMPS. "És la neutralitat pura, la prudència personificada. Ja pot tenir un camp de concentració a la vora, que mai no ho denunciarà", assevera. "Més enllà d'anar a veure falles o als moros i cristians d'Alcoi, encara esperem propostes serioses sobre el Cabanyal o en matèria d'ocupació, en què es vanta de ser un gran especialista", continua aquesta font. "No ix de la zona de confort en què va instal·lar-se així que va entrar a l'Ajuntament, i idees ridícules com la concentració del dia 27 tenen, com és lògic, resultats ridícules... Si es pensa que d'aquesta manera serà alcalde, va molt errat".

Quan els tres grups parlamentaris que donen suport al Consell van anunciar la derogació de la llei de senyes d'identitat aprovada al seu dia pel PPCV, Ciutadans va anunciar que hi votaria a favor, de bracet del PSPV, Compromís i Podem. Els populars van ser els únics que van votar en contra de l'eliminació, però Ciutadans, a última hora, va dividir el vot: la meitat del grup va votar a favor i l'altra meitat, va abstenir-se. Giner és qui va forçar aquest gest, temorós que se'ls acusara de còmplices del catalanisme. Quan va assabentar-se que Ciutadans no pensava votar amb el PPCV en un tema com aquest, va quedar descol·locat.

Tan descol·locat com va quedar el 27 d'abril, quan els caps de gabinet de Ximo Puig i Mónica Oltra van convidar-lo a accedir al Palau de la Generalitat acompanyat dels altres representants de la formació. Durant una hora, Giner, Marí, Arrimadas, Pericay i Gaspar van conversar cordialment amb el president i la vice-presidenta.

A sota, a la plaça, la concentració ja s'havia dispersat, si és que allò havia arribat a ser una concentració. ●